ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการซื้อสินค้าเฮาส์แบรนด์ ของผู้บริโภค ในเขตกรุงเทพมหานคร Factors Affecting Buying Behavior of House Brand Products of Customers in Bangkok

สลิล ดาวัน*

รองศาสตราจารย์ ศศนันท์ วิวัฒนชาต**

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการซื้อสินค้าเฮาส์แบรนด์ ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลการวิจัย กลุ่ม ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้บริโภคที่อาศัยอยู่ ในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจง ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการทดสอบสมมติฐานใช้การวิเคราะห์ข้อมูล เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) โดยการ ทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi—Square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการศึกษาพบว่า

- ข้อมูลทั่วไป พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศ หญิง มีอายุระหว่าง 21-30 ปี จบการศึกษาต่ำกว่า ปริญญาตรี ประกอบอาชีพรับจ้าง มีรายได้เฉลี่ย ต่อเดือน อยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท
 - 2. ปัจจัยด้านสังคม พบว่า จำนวนสมาชิก

ในครอบครัวอยู่ระหว่าง 4-5 คน ประเภทของ สินค้าเฮาส์แบรนด์ที่นิยมซื้อ คือ สินค้าอุปโภค บริโภคโดยไปซื้อและตัดสินใจซื้อด้วยตนเองตลอดจน เป็นผู้ใช้สินค้าเฮาส์แบรนด์ที่ซื้อด้วย นอกจากนี้กลุ่ม อ้างอิงที่มีอิทธิพลให้ตัดสินใจซื้อสินค้าเฮาส์แบรนด์ มากที่สุด คือ สามี-ภรรยา

- 3. ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยส่วน ประสมทางการตลาดในภาพรวมระดับมาก โดยด้าน ราคามีผลต่อการตัดสินใจซื้อสูงที่สุด รองลงมา คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาด ตามลำดับ
- 4. การศึกษาพฤติกรรมการซื้อสินค้าเฮาส์
 แบรนด์ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นสินค้าประเภท
 เครื่องปรุงอาหาร เช่น เกลือ น้ำปลา น้ำมันพืช
 น้ำตาล เหตุผลที่ซื้อสินค้าเฮาส์แบรนด์เนื่องจากราคา
 ถูกกว่าสินค้าทั่วไป ลักษณะการใช้สินค้าเฮาส์แบรนด์
 เป็นการซื้อเพื่อไปใช้ในครอบครัว วันที่นิยมซื้อ

^{*}นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

^{**}อาจารย์ที่ปรึกษา

สินค้าเฮาส์แบรนด์ ไม่แน่นอน ช่วงเวลาใดที่นิยมไป เลือกซื้อสินค้าเฮาส์แบรนด์บ่อยที่สด หลังเวลา 16.00 น เป็นต้นไป มีความถี่ในการซื้อสินค้าเฮาส์ แบรนด์ อยู่ระหว่าง 1-2 ครั้งต่อเดือน สถานที่ ที่นิยมซื้อสินค้าเฮาส์แบรนด์ คือเทสโก้โลตัส ค่าใช้จ่าย ในการซื้อสินค้าเฮาส์แบรนด์ต่อครั้ง น้อยกว่า 1.000 บาท นอกจากนี้ความพึงพอใจต่อสินค้าเฮาส์แบรนด์ อยู่ในระดับปานกลาง

- 5. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า
- 5.1 เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการเลือกซื้อสินค้าเฮาส์แบรนด์
- 5.2 ปัจจัยทางสังคม ด้านจำนวน สมาชิกในครอบครัวและด้านกลุ่มอ้างอิงมีความ สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกซื้อสินค้าเฮาส์แบรนด์ 5.3 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริม การตลาดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกซื้อ สินค้าเฮาส์แบรนด์

คำสำคัญ: สินค้าเฮาส์แบรนด์ และพฤติกรรม ผ้บริโภค

Abstract

The objective of this research was to study the factors affected customers behavior in Bangkok buying house brand products by using questionnaire instrument for data collection. Samples used in the study were 400 customers living in Bangkok cases. Data were analyzed by the following statistical tools: frequency distribution, percentage, means, and standard deviation. For testing hypothesis, Chi-square, quantitative statistical analysis, were used for testing relation at .05 level of significant difference.

The results were as follows:

- 1. General data, it was pointed out that the majority of customers were female, aged during 21-30 years, were undergraduates, worked as employee with average salary between 10,001-20,000 baht per month.
- 2. Social factors, it showed that the family members were around 4-5 persons. The products popularly bought were consumer goods. The customers went to buy and made their own selection, and used the house brand products by themselves. Additionally, husband or wife was the reference group who had the most impact on buying the house brand products.
- 3. Marketing mix factors, it was found that most of the customers put the importance on the marketing factors in overall at high level. The factor of price was the most impact, the factors of products, channel of distribution, and marketing promotion, were respectively.
- 4. Buying behavior, it was showed that most of the products bought were seasoning for cooking, those were : salt, fish sauce, vegetable oil and sugar. They were bought for the reason that their prices were cheaper than the general ones, and usually for household usage, The preferable date for buying were indefinitely, on the contrary, they were often bought after 16.00 hrs. The frequency of buying about 1-2 times a month, and mostly done at Tesco Lotus.

Expenditure for buying house brand was less than 1,000 baht a time, and the satisfaction of the house brand products was at moderate level.

- 5. Testing Hypothesis, it was indicated that :
- 5.1 Gender, age, educational level, occupation, and average monthly income were related to buying behavior of house brand products.
- 5.2 Social factors, those were: number of family members and referring group, had a relationship with buying behavior of house brand products.
- 5.3 Marketing mix factors, which were : aspects of product, price, distribution channel, and marketing promotion had significant correlation with buying behavior.

Keywords: House brand and Behavior of customers

บทน้ำ

ยุคของโลกไร้พรมแดน การไหลเข้าของ ระบบทุนนิยมจากประเทศพัฒนาแล้วมาสู่ประเทศ กำลังพัฒนาทั้งหลายเป็นเรื่องที่ยากจะหลีกเลี่ยงได้ สำหรับระบบการค้าเสรีการไหลเข้าของระบบเงิน ทุนนิยมไม่เพียงนำมาซึ่งเงินลงทุนจำนวนมหาศาล แต่ยังนำไปสู่การพัฒนาทั้งในเรื่องของเทคโนโลยี และความชำนาญเข้ามาพร้อมกัน ธุรกิจค้าปลีกไทย ถือเป็นอีกหนึ่งธุรกิจที่มาแรง จากเดิมที่รูปแบบการค้าขาย แบบง่าย ๆ ในรูปของร้านชำ ตลาดสด ได้พัฒนามา เป็นรูปแบบห้างสรรพสินค้า ห้างดิสเค้าน์สโตร์ ร้านสะดวกซื้อที่เปิด 24 ชม. ผลกระทบจากการ เปลี่ยนแปลงรูปแบบร้านค้าปลีกเหล่านี้ ได้ส่ง

อิทธิพลไปถึงการเปลี่ยนแปลงของการผลิตการจัด จำหน่ายและพฤติกรรมการบริโภคที่เปลี่ยนไปตาม กลไกตลาดของระบบทุนนิยม การพัฒนาทางเศรษฐกิจ และธุรกิจที่เป็นไปอย่างรวดเร็วทำให้รูปแบบและ โครงสร้างธุรกิจค้าปลีกเปลี่ยนแปลงไปมากโดยเป็น ไปในลักษณะที่ทำให้ธุรกิจค้าปลีกรายย่อยตกอยู่ ในสภาวะถดถอยขณะที่เครือข่ายธุรกิจค้าปลีกราย ใหญ่ได้ขยายบทบาทความสำคัญขึ้นอย่างรวดเร็ว หลังจากที่ประเทศไทยได้ประสบกับวิกฤตทาง เศรษฐกิจในปี 2540 มีการเปลี่ยนแปลงของสภาพ แวดล้อมทางเศรษฐกิจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใน ธุรกิจค้าปลีก โดยเฉพาะจากการที่รัฐบาลมีนโยบาย ส่งเสริมการลงทุนธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ที่เข้ามา ดำเนินธุรกิจค้าปลีก ต่างชาติเข้ามาเปิดกิจการและ ขยายสาขาในไทยอย่างต่อเนื่อง เกิดการเปลี่ยนแปลง ทางโครงสร้างธุรกิจค้าปลีก จากรูปแบบการค้าปลีก ดั้งเดิม (Traditional Trade) มาสู่ธุรกิจค้าปลีก สมัยใหม่ (Modern Trade) (ฐิติพร จาตุรวงศ์, 2551 น. 2)

ธุรกิจค้าปลีกมีบทบาทสำคัญต่อระบบ เศรษฐกิจอย่างมากเพราะเป็นแหล่งสร้างการจ้าง งานและแหล่งสร้างรายได้ที่สำคัญ ทั้งยังมีบทบาท เกื้อหนุนภาคอุตสาหกรรมด้วยการสร้างอุปสงค์ สินค้าส่วนเพิ่มโดยผ่านกระบวนการบริหารสินค้า คงคลังของร้านค้าปลีกทั้งระบบเพื่อสร้างหลักประกัน ด้านการบริการแก่ลูกค้ารวมถึงบทบาทด้านการให้ สินเชื่อแก่ลูกค้าซึ่งเป็นประโยชน์ต่อธุรกิจกิจการค้า ปลีกนับว่ามีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการสร้าง โครงข่ายสัมพันธ์ระหว่างผู้คนตั้งแต่ระดับ ครอบครัว จนถึงระดับประชาคมทั้งภาคเมืองและชนบท ถือเป็นพื้นฐานความแข็งแกร่งที่สำคัญของประเทศ โดยเฉพาะธุรกิจดิสเคาน์สโตร์ ทั้งซูเปอร์เซ็นเตอร์ หรือไฮเปอร์มาร์เก็ต มีการขยายสาขาในประเทศไทย อย่างรวดเร็วทั้งในกรุงเทพและต่างจังหวัด ทำให้ ภาวการณ์แข่งขันของธุรกิจค้าปลีกในประเทศ

ทวีความรุนแรงขึ้นธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ต่างใช้กลยุทธ์ ด้านราคาเป็นสำคัญ ในการแข่งขัน ธุรกิจต้องปรับตัว และแสวงหากลยุทธ์ต่างๆ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันและรักษาส่วนแบ่งทางการตลาด อีกทั้งศูนย์การค้าปลีกแบบร้านค้าสมัยใหม่กำลัง เป็นที่นิยมอย่างมากเนื่องจากมีสินค้าให้เลือกหลาก หลายสินค้าราคาถูกมีทำเลที่ตั้งสะดวก ธุรกิจค้าปลีก สมัยใหม่มีการขยายตัวและการแข่งขันที่รุนแรง ดังนั้นจากกรณีธุรกิจดังกล่าวจึงพยายามแสวงหา กลยุทธ์ต่างๆ เพื่อสร้างความแตกต่างและสามารถ ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้มากขึ้น ชึ่งส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตและผู้ค้าปลีกของไทย ทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็กต้องใช้ความพยายาม อย่างมากในการพัฒนากลยุทธ์ต่างๆ ต่อสู่กับธุรกิจ ค้าปลีกขนาดใหญ่ ซึ่งนักลงทุนต่างชาติที่มีความพร้อม ด้านการลงทุนที่เหนือกว่า ธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ เริ่มมีแนวความคิดเกี่ยวกับการสร้างตราสินค้า ของตนเอง มีหลักการขายที่เน้นองค์กร โดยองค์กร หรือบริษัทเจ้าของตราสินค้าได้กลายเป็นตราสินค้า เสียเอง บริษัทเจ้าของตราสินค้าจะทำการจ้าง ชัพพลายเออร์ผลิตและใช้ชื่อของร้านเป็นตราสินค้า เช่น น้ำปลาเทศโก้ ครีมอาบน้ำท็อปส์ และจำหน่าย ภายในร้านของตนเองเท่านั้น จุดประสงค์หลักคือ เพื่อเพิ่มรายได้และกำไรให้สูงขึ้นมากกว่าการขาย สินค้าตราสินค้าของผู้ผลิต และเป็นการเรียกร้อง ความสนใจ สร้างความแตกต่าง ความเป็นเอกลักษณ์ ให้กับธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่แต่ละห้าง สินค้านี้เรียกว่า สินค้าเฮาส์แบรนด์ สินค้าเฮาส์แบรนด์ส่วนใหญ่ เป็นสินค้าที่ตอบสนองลูกค้าด้านประโยชน์ใช้งาน เช่น น้ำตาล ที่ให้ความหวาน และเกลือ ที่ให้ความ เค็ม เป็นทางเลือกให้ลูกค้าที่มีความอ่อนใหวต่อ ราคาสูง และไม่ได้ให้ความสำคัญกับคุณภาพของ สินค้ามากนัก เป็นกลุ่มสินค้าที่มีตรายี่ห้อสินค้า ไม่แข็งแกร่ง ลูกค้าไม่มีความจงรักภักดีในตราสินค้า

มากนัก การตั้งชื่อสินค้าจะสะท้อนถึงเรื่องราคา ช่วง แรกไม่มีการตลาดมาเกี่ยวข้อง ทำให้ราคาต่ำกว่า สินค้าปกติทั่วไปทำให้ตอบสนองความต้องการของ กลุ่มลูกค้าที่ต้องการสินค้าราคาถูก สินค้าเฮาส์ แบรนด์เพิ่งเริ่มเข้ามามีบทบาทค่อนข้างชัดเจน ในธุรกิจค้าปลีกเมืองไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2546 ดิสเค้าน์สโตร์ต่างชาติเข้ามาทำตลาด ไม่ว่าจะเป็น เทสโก้ โลตัส ตราเทสโก้ และตราคุ้มค่า บิ๊กซี ชูเปอร์เซ็นต์เตอร์ ตราลีดเดอร์ไพรซ์ และตราเฟิร์สไพรซ์ หรือแม้แต่แม็คโคร ตราแอร์โร และห้างสรรพสินค้า เดอะมอลล์ ที่เป็นตราสินค้าไทย ตราโฮม เฟรช มาร์ท ของ ตราท็อป เรียกได้ว่าสินค้าเฮาส์แบรนด์เป็นที่ ้รู้จัก และได้รับการยอมรับ จากผู้บริโภคเพิ่มขึ้น เริ่มมีการทำเฮาส์แบรนด์ในกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค พื้นฐานเนื่องจากเป็นตลาดที่ไม่มีความภักดีต่อ ตราสินค้าผู้ผลิต เช่นสินค้าประเภทข้าวสาร น้ำตาล เกลือ น้ำปลา ซอส ปลากระป๋อง บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ขยายรายการสินค้าออกมายัง ผงซักฟอก น้ำยาปรับ ผ้านุ่ม เครื่องสำอาง เสื้อผ้า อุปกรณ์เครื่องครัว อุปกรณ์ประดับยนต์ อาหารพร้อมรับประทาน สินค้าเฮาส์แบรนด์เพิ่มบทบาทในธุรกิจค้าปลีกมาก ขึ้นทุกขณะเนื่องด้วยการปรับปรุงรูปลักษณ์ที่ดี มีคุณภาพ มีความหลากหลาย และปัจจัยที่สำคัญ ที่ทำให้สินค้าประเภทนี้กำลังได้รับความสนใจจาก ผู้บริโภค คือ ราคาที่ถูกกว่า สินค้าเฮาส์แบรนด์ ที่ผลิตส่วนใหญ่อาศัยช่องว่างที่สินค้าแบรนด์ผู้ผลิต ปรับราคาสูงขึ้น สินค้าเฮาส์แบรนด์สามารถเสนอ ราคาได้ถูกกว่าเนื่องจากไม่มีค่าใช้จ่ายในส่วนค่าแรก เข้าและค่าวางสินค้า ไม่มีต้นทุนในเรื่องของการ พัฒนาสูตร และทางด้านต้นทุนการตลาด ในการ ประชาสัมพันธ์สินค้าเพื่อให้ลูกค้ารู้จักนั้น ก็จะใช้งบ ประมาณที่น้อยกว่าสินค้าแบรนด์ผู้ผลิตทั่วไปเพราะ ใช้การโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางเดียวกับ ห้างค้าปลีกขนาดใหญ่ที่หลากหลายสาขาเป็นหลัก

(ศูนย์วิจัย ธนาคารกรุงศรีอยุธยา, 2549)

พฤติกรรมการใช้จ่ายของผู้บริโภคเน้นการ ประหยัดและเลือกใช้สินค้าเฉพาะที่มีความจำเป็น ตัดสินค้าที่ไม่จำเป็นออกไป ความภักดีต่อสินค้าตรา ผู้ผลิตลดลง ผู้บริโภคเริ่มมองหาสินค้าทดแทนกันได้ ทดลองใช้สินค้าเฮาส์แบรนด์ เพื่อลดภาระค่าใช้จ่าย ในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำ ค่าครองชีพที่สูงขึ้น สินค้า เฮาส์แบรนด์จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ผู้บริโภค ให้ความสนใจ อีกทั้งธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่พยายาม สร้างการรับรู้และยอมรับให้แก่ผู้บริโภคผ่านจำนวน รายการสินค้าเฮาส์แบรนด์ที่มีจำนวนมากขึ้น และ เริ่มขยายตัวจากสินค้าอุปโภคบริโภคพื้นฐานไปสู่ สินค้ากลุ่มอื่น การขยายตัวของธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ ในปัจจุบันกลยุทธ์สินค้าเฮาส์แบรนด์เริ่เปลี่ยนแปลง ไปจากวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรายได้จากกำไร ส่วนต่างที่มากกว่าสินค้าปกติทั่วไปห้างค้าปลีก ได้ปรับกลยุทธ์สินค้าเฮาส์แบรด์เพื่อสร้างความ จงรักภักดีต่อห้างค้าปลีกโดยการปรับตำแหน่งสินค้า เฮาส์แบรด์ให้อยู่ใน ระดับเดียวกับตราสินค้าของ ผู้ผลิตปกติและสินค้าเริ่มเปลี่ยนเป็นสินค้าที่มีความ แตกต่างและต้องการ การตัดสินใจซื้อมากขึ้น มีการวางแผนทางการตลาดเพื่อทำการตลาดสินค้า เฮาส์แบรนด์อย่างจริงจัง ดังนั้นสินค้าเฮาส์แบรนด์ ในปัจจุบันจึงเป็นการสร้างตราสินค้าเพื่อสร้างความ จงรักภักดีต่อผลิตภัณฑ์และห้างค้าปลีกคาดว่าสินค้า เฮาส์แบรนด์จะทำให้ลูกค้าตัดสินใจเลือกร้านค้าปลีก ถ้ามีการพัฒนาสินค้าเฮาส์แบรนด์เป็นที่ยอมรับ (ฐิติพร จาตุรวงศ์, 2551 น. 91)

การค้าปลีกรายย่อยเป็นรากฐานระบบ เศรษฐกิจ กระจายตัวอยู่ตามชุมชนซึ่งเป็นแหล่งการ จ้างงานส่งเสริมให้คนในชุมชนมีรายได้ กลับมีขีด จำกัดด้านเงินทุนหรือรูปแบบการบริหารร้านค้า ที่เสียเปรียบธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ ถึงแม้นว่ามีข้อ ได้เปรียบคือการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้า ในชุมชนก็ไม่สามารถเป็นหลักประกันได้ว่าลูกค้าจะ เลือกซื้อสินค้าที่ร้านค้าได้อีกต่อไป จึงเป็นการยาก ที่จะแข่งขันกับร้านค้าปลีกขนาดใหญ่ อีกทั้งสินค้า ตราของผู้ผลิตเองถ้าไม่มีการพัฒนาสินค้าให้มีความ แตกต่างที่เหนือกว่าสินค้าทั่วไปหรือ ไม่หาวิธีการ ลดต้นทุนการผลิตลงการไม่ตอกย้ำถึงภาพลักษณ์ และสร้างความภักดีในตราสินค้าของตน ให้ลูกค้า ไม่เปลี่ยนไปซื้อสินค้าอื่นทดแทน ธุรกิจค้าปลีกรายย่อย และสินค้าตราผู้ผลิต ถูกช่วงชิงส่วนครองตลาดได้ และส่งผลระยะยาวอาจต้องเลิกผลิตสินค้าปิดกิจการ และส่งผลต่อการเลิกจ้างงานของคนในชุมชนขาด เงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ จากเดิมร้านค้าปลีก ขนาดใหญ่เป็นแต่เพียงผู้จำหน่ายอย่างเดียวแต่ขณะ กลับเป็นทั้งผู้ผลิตและผู้จำหน่ายซึ่งมีฐานกระจาย สินค้าของตนเองที่มีศักยภาพรอบด้านผลกระทบใน การทำธุรกิจอาจตกอยู่ที่ผู้ประกอบการที่ไม่มีการ ปรับปรุงหรือพัฒนาธุรกิจของตนผู้บริโภคหันไปซื้อ สินค้าเฮาส์แบรนด์แทนตราสินค้าที่เคยซื้อ (ศูนย์วิจัย กสิกรไทย, 2554)

ดังนั้น ผู้วิจัยได้เห็นถึงความสำคัญที่จะ ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อสินค้า เฮาส์แบรนด์ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นข้อมูลให้กับผู้ประกอบการค้าปลีกรายย่อย ผู้ผลิตเจ้าของตราสินค้าได้นำไปเป็นแนวทางในการ พัฒนาส่วนประสมทางการตลาดธุรกิจของตนให้ตรง กับความต้องการของผู้บริโภค และสามารถแข่งขัน กับผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ของต่าง ชาติได้ หรือผู้ค้าปลีกขนาดใหญ่สามารถนำผลการ วิจัยที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาส่วนประสม ทางการตลาดให้สอดคล้องกับความต้องการของ ลูกค้ามากขึ้นและสามารถแข่งขันในตลาด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการ ซื้อสินค้าเฮาส์แบรนด์ ของผู้บริโภคในเขต กรุงเทพมหานคร ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัย ส่วนประสมทางการตลาด และด้านปัจจัยสังคม
- 2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการชื้อสินค้า เฮาส์แบรนด์ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. ตัวแปรตัน ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ ครอบครัว และกลุ่ม อ้างอิง ใช้แนวความคิดของศิริวรรณ เสรีรัตน์, (2550) มาประยุกต์ใช้ในการกำหนดตัวแปร ส่วน ปัจจัยส่วนประสมการตลาด ใช้แนวความคิดของ ฟิลิป คอตเลอร์ (2007) มาประยุกต์ใช้ในการ กำหนดตัวแปร

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

 ตัวแปรตาม พฤติกรรมการซื้อสินค้าเฮา ส์แบรนด์ ใช้แนวความคิดของศิริวรรณ เสรีรัตน์,
 (2550) มาประยุกต์ใช้ในการกำหนดตัวแปร

วิธีดำเนินการวิจัย

วิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสม ผสาน (Mix Methodology) โดยเริ่มจากศึกษา เอกสาร และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อทำการสร้าง กรอบแนวคิดในการวิจัย แล้วจึงเริ่มดำเนินการเก็บ ข้อมูลในเชิงปริมาณ (Quantitative Date) ด้วย แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (5 Rating Scales Questionnaire) ซึ่งได้ทำการ ตรวจสอบคุณภาพด้วยการตรวจสอบความตรงเชิง เนื้อหา (Content Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน แล้วนำไปลองใช้ (Try Out) กับ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และหาความเที่ยงหรือ ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามด้วย วิธีการหา

ความเที่ยวความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ด้วยค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยวแบบ แอลฟ่าของครอบบัค (Cronbach's Alpha Reliability Coefficient) พบว่า แบบสอบถามแต่ละ ตัวแปรมีค่าอยู่ระหว่าง .790-.831 จากนั้นจึงดำเนินการ เก็บข้อมูลจริงจากผู้บริโภค ในเขตกรุงเทพมหานคร และเขตปริมณฑลรวมจำนวน 400 คน ผู้วิจัยใช้วิธี การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Sampling) โดยขั้นแรกผู้วิจัยทำการแบ่งกลุ่มแบบ โควตา (Quota Sampling) ขั้นที่สองเมื่อได้สัดส่วน ของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ดำเนินการเก็บข้อมูลในช่วงมกราคม-ธันวาคม 2556 และทำการวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลีย ส่วนเบนมาตรฐาน และการ ทดสอบค่าใค-สแควร์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปจาก คอมพิวเตอร์

สรุปผลการวิจัย

- 1. การศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภคใน เขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21-30 ปี จบการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ประกอบอาชีพรับจ้าง และมีราย ได้เฉลี่ยต่อเดือน อยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท
- 2. การศึกษาข้อมูลปัจจัยด้านสังคมของ ผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ จำนวน ้สมาชิกในครอบครัว บุคคลในครอบครัวคนใด ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าเฮาส์แบรนด์มากที่สุด ประเภทของสินค้าเฮาส์แบรนด์ที่ได้รับข้อมูลมาก ที่สุด บุคคลที่ร่วมเดินทางกับผู้บริโภคเพื่อไปซื้อสิน ค้าเฮาส์แบรนด์ บุคคลในครอบครัวที่มีส่วนร่วม ในการตัดสินใจซื้อและทำการซื้อสินค้าเฮาส์แบรนด์ ผู้ใช้สินค้าเฮาส์แบรนด์ และกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพล ให้ตัดสินใจซื้อสินค้าเฮาส์แบรนด์มากที่สุด พบว่า ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวอยู่ระหว่าง 4-5 คน โดยบุคคลในครอบครัวที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ สินค้าเฮาส์แบรนด์มากที่สุด คือ สามี หรือภรรยา ประเภทของสินค้าเฮาส์แบรนด์ที่นิยมชื้อมากที่สุด คือ สินค้าอุปโภค บริโภค โดยส่วนใหญ่นิยมไปซื้อ คนเดียว ผู้บริโภคเองเป็นผู้ตัดสินใจชื้อและใช้สินค้า เฮาส์แบรนด์ รวมทั้งกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลให้ตัดสิน ใจซื้อสินค้าเฮาส์แบรนด์มากที่สุด คือ สามี-ภรรยา
- 3. ข้อมูลความคิดเห็นต่อปัจจัยส่วนประสม
 ทางการตลาดที่ผลต่อการเลือกซื้อสินค้าเฮาส์แบรนด์
 ด้านผลิตภัณฑ์ พบว่า ผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร
 ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยส่วนประสม
 ทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ที่มีผลต่อการเลือกซื้อ
 สินค้าเฮาส์แบรนด์ในระดับมาก และเมื่อพิจารณา
 เป็นรายประเด็น พบว่า ส่วนใหญ่ในแต่ละประเด็น
 ของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านผลิตภัณฑ์
 มีผลต่อการเลือกซื้อสินค้าเฮาส์แบรนด์ในระดับ

ปานกลาง หรือระดับมากในสัดส่วนเท่ากันโดยประเด็น ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ประเด็นสินค้าเฮาส์แบรนด์ มีการบรรจุหีบห่อที่มีคุณภาพ มีผลต่อการตัดสินใจ ชื้อในระดับมาก รองลงมา คือ สินค้าเฮาส์แบรนด์ มีฉลากสินค้าให้ข้อมูลครบถ้วน มีผลต่อการตัดสิน ใจซื้อในระดับมากเช่นกัน และประเด็นที่มีผลต่อการ เลือกซื้อสินค้าเฮาส์แบรนด์ต่ำที่สุด คือ สินค้าเฮาส์แบรนด์ มีความหลากหลายให้เลือกซื้อ มีผลต่อการตัดสินใจ ชื้อระดับปานกลาง ตามลำดับ ด้านราคา พบว่า ผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ให้ ความสำคัญกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านราคาที่มีผลต่อการเลือกซื้อสินค้าเฮาส์แบรนด์ ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ส่วนใหญ่ในแต่ละประเด็นของปัจจัยส่วน ประสมทางการตลาด ด้านราคามีผลต่อการเลือกซื้อ สินค้าเฮาส์แบรนด์ในระดับมาก โดยประเด็นที่มี ค่าคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สินค้าเฮาส์แบรนด์ มีราคาถูกกว่าตราสินค้าชนิดอื่น มีผลต่อการตัดสิน ใจซื้อระดับมาก รองลงมา คือ สินค้าเฮาส์แบรนด์ มีราคาสินค้าดึงดูดใจให้เลือกซื้อ มีผลต่อการตัดสิน ใจซื้อระดับมากเช่นกัน และประเด็นที่มีผลต่อ การเลือกซื้อสินค้าเฮาส์แบรนด์ต่ำที่สุด คือ สินค้า เฮาส์แบรนด์มีความคุ้มค่าเมื่อเทียบกับประโยชน์ ใช้สอยมีผลต่อการตัดสินใจซื้อระดับปานกลาง ตามลำดับ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย พบว่า ผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ให้ความ สำคัญกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้าน ช่องทางการจัดจำหน่ายที่มีผลต่อการเลือกซื้อสินค้า เฮาส์แบรนด์ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็น รายประเด็น พบว่า ส่วนใหญ่ในแต่ละประเด็นของ ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านช่องทางการจัด จำหน่ายมีผลต่อการเลือกซื้อสินค้าเฮาส์แบรนด์ ในระดับปานกลาง โดยประเด็นที่มีค่าคะแนนเฉลี่ย สูงที่สุด คือ สินค้าเฮาส์แบรนด์มีการจัดเป็นหมวดหมู่

หยิบหรือเลือกซื้อได้ง่าย มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ ระดับมาก รองลงมา คือ สินค้าเฮาส์แบรนด์ มีวางจำหน่ายในสาขาใกล้ที่พักอาศัย หาซื้อได้ สะดวกมีผลต่อการตัดสินใจซื้อระดับปานกลางและ ประเด็นที่มีผลต่อการเลือกซื้อสินค้าเฮาส์แบรนด์ ต่ำที่สุด คือ สินค้าเฮาส์แบรนด์มีการจัดวางบนชั้น วางอย่างสม่ำเสมอ มองเห็นชัดเจน โดดเด่น สะดุดตา มีผลต่อการตัดสินใจซื้อระดับปานกลางเช่นกัน ตามลำดับ ด้านการส่งเสริมการตลาด พบว่า ผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ให้ความ สำคัญกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านการ ส่งเสริมการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อสินค้า เฮาส์แบรนด์ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณา เป็นรายประเด็น พบว่า ส่วนใหญ่ในแต่ละประเด็น ของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านการ ส่งเสริมการตลาดมีผลต่อการเลือกซื้อสินค้า เฮาส์แบรนด์ในระดับปานกลาง โดยประเด็นที่มีค่า คะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สินค้าเฮาส์แบรนด์ มีโฆษณาผ่านสื่อแผ่นพับ ใบปลิว ซึ่งมีผลต่อการ ตัดสินใจซื้อระดับมาก รองลงมา คือ สินค้าเฮาส์แบรนด์ ให้สิทธิพิเศษสำหรับสมาชิก เช่น เมื่อซื้อสินค้าผ่าน บัตรสมาชิกจะได้รับส่วนลด ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจ ชื้อระดับปานกลาง และประเด็นที่มีผลต่อการเลือก ชื้อสินค้าเฮาส์แบรนด์ต่ำที่สุด คือ สินค้าเฮาส์แบรนด์ มีการรับประกันสินค้าโดยสามารถเปลี่ยนสินค้าหรือ ได้รับเงินคืน ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจซื้อระดับ ปานกลางเช่นกัน ตามลำดับ

4. การศึกษาข้อมูลพฤติกรรมการซื้อสินค้า เฮาส์แบรนด์ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประเภทสินค้าเฮาส์ แบรนด์ที่นิยมซื้อ เหตุผลใดที่ซื้อสินค้าเฮาส์แบรนด์ ลักษณะการใช้สินค้าเฮาส์แบรนด์ วันที่นิยมซื้อสิน ค้าเฮาส์แบรนด์ ช่วงเวลาใดที่นิยมไปเลือกซื้อสินค้า เฮาส์แบรนด์บ่อยที่สุด ความถี่ในการซื้อสินค้า

เฮาส์แบรนด์ สถานที่ที่นิยมซื้อสินค้าเฮาส์แบรนด์ งบประมาณที่นิยมนิยมซื้อสินค้าเฮาส์แบรนด์ต่อครั้ง และความพึงพอใจต่อสินค้าเฮาส์แบรนด์ พบว่า ส่วนใหญ่ เป็นสินค้าประเภทเครื่องปรุงอาหาร เช่น เกลือ น้ำปลา น้ำมันพืช น้ำตาล มีเหตุผลใดที่ซื้อ เนื่องจาก ราคาถูกกว่าสินค้าทั่วไปเป็นการซื้อเพื่อไปใช้ ในครอบครัว วันที่นิยมซื้อสินค้าเฮาส์แบรนด์ ส่วนใหญ่ไม่แน่นอน มีช่วงเวลาใดที่นิยมไปเลือกซื้อ สินค้าเฮาส์แบรนด์บ่อยที่สุด เป็นเวลา 16.00 น ขึ้นไป มีความถี่ในการซื้อสินค้าเฮาส์แบรนด์ อยู่ระหว่าง 1-2 ครั้ง สถานที่ที่นิยมซื้อสินค้าเฮาส์ แบรนด์ เป็นเทสโก้โลตัส งบประมาณที่นิยมนิยมซื้อ สินค้าเฮาส์แบรนด์ต่อครั้ง น้อยกว่า 1,000 บาท ต่อครั้ง มีความพึงพอใจต่อสินค้าเฮาส์แบรนด์ อยู่ในระดับปานกลาง

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษา พบว่า ลักษณะส่วน บุคคลได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ระดับราย ได้ของผู้บริโภคมีผลต่อพฤติกรรมในการเลือกซื้อ สินค้าเฮาส์แบรนด์ของผู้บริโภค ซึ่งสอดคล้องกับงาน วิจัยของธนิชชา เกิดชัยภูมิ (2549) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าจากธุรกิจ ขนาดใหญ่ซูเปอร์เซ็นเตอร์และไฮเปอร์มาร์เก็ต ในสมุทรปราการ พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์กับกิจกรรมและความสนใจ แตกต่างกันโดยผู้ซื้อสินค้าเพศชายและเพศหญิง จะมี กิจกรรมและความสนใจแตกต่างกัน ผู้ซื้อสินค้า ที่มีอายุและอาชีพที่แตกต่างกัน จะมีกิจกรรมและ ความสนใจที่เน้นสังคม กิจกรรมและความสนใจ ที่เน้นบันเทิง กิจกรรมความสนใจที่เน้นบ้านและ ครอบครัว แตกต่างกัน ระดับการศึกษาที่ต่างกัน จะมีกิจกรรมและความสนใจที่เน้นสังคมแตกต่างกัน ในขณะที่ผู้ซื้อสินค้าที่มีรายได้รวมต่อครอบครัว

ที่แตกต่างกัน จะมีกิจกรรมและความสนใจที่เน้น วัฒนธรรม และกิจกรรมที่เน้นบ้านและครอบครัว ที่แตกต่างกัน การเปิดรับข่าวสารการตลาดทางสื่อ บุคคล สื่อมวลชนและสื่อเฉพาะกิจ มีความสัมพันธ์ กับองค์ประกอบทางการสื่อสารทางการตลาดที่มีผล ต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าจากธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ ในสมุทรปราการ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศันสนีย์ สุวภิญโญภาส (2549) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการซื้อของผู้บริโภคของสินค้า เฮ้าส์แบรนด์ตราเทสโก้ ในเขตกรุงเทพมหนคร พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 36-50 ปี ระดับ การศึกษาปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 5,000-10,000 บาท หมวดสินค้าตราห้างที่ได้รับการสนใจมากที่สุด คือ หมวดของผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด เช่น กระดาษ ชำระ สำลี หมวดสารประกอบอาหาร เช่น ข้าวสาร น้ำมันพืช และหมวดน้ำยาทำความสะอาด เช่น น้ำยาล้างจาน น้ำยาล้างห้องน้ำ

2. จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครอบครัว และกลุ่มอ้างอิง ของผู้บริโภคมีผลต่อพฤติกรรมในการเลือกซื้อสินค้า เฮาส์แบรนด์ของผู้บริโภค ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ของ ฟิลิป คอตเลอร์ ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค พบว่า สิ่งกระตุ้น อื่นๆ (Other Stimulus) เป็นสิ่งกระตุ้นความ ต้องการของผู้บริโภคที่นอกองค์กร ซึ่งบริษัท ไม่สามารถควบคุมได้ แต่ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม การตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค อาทิ ปัจจัยด้านสังคม (Social Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับชีวิต ประจำวันและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อโดย ลักษณะทางสังคม ประกอบด้วย กลุ่มอ้างอิง ครอบครัว บทบาทและสถานะของผู้ซื้อ ปัจจัยส่วน บุคคล (Personal Factors) การตัดสินใจของผู้ซื้อ ได้รับอิทธิพลจากส่วนบุคคลทางด้านต่างๆ ได้แก่

อายุ ขั้นตอนวัฏจักรชีวิตครอบครัว อาชีพ โอกาส ทางเศรษฐกิจ การศึกษา รูปแบบการดำรงชีวิต บุคลิกภาพและแนวความคิดส่วนบุคคล และปัจจัย ทางจิตวิทยา (Psychological Factors) การเลือก ชื้อของบุคคลได้รับอิทธิพลจากปัจจัยด้านจิตวิทยา ซึ่งถือเป็นปัจจัยภายในผู้บริโภค ที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมการซื้อและการใช้สินค้า ปัจจัยภายใน ประกอบด้วย การจูงใจ การรับรู้ การเรียนรู้ ความ เชื่อถือและทัศนคติ บุคลิกภาพและแนวความคิดของ ตนเองและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุจินดา บุญทวี (2552) ที่ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการซื้อสินค้า เฮาส์แบรนด์และสินค้าไพรเวทแบรนด์ ในเขต กรุงเทพมหานคร พบว่า เหตุผลส่วนใหญ่ที่ซื้อ สินค้าเฮาส์แบรนด์ และไพรเวทแบรนด์ คือ ราคา โดยซื้อตามที่ครอบครัวเคยใช้ มีทัศนคติต่อสินค้า ในด้านประโยชน์หลักภาพรวม คือ สินค้ามีความ หลากหลายชนิดให้เลือก สินค้าได้รับการรับรองจาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น มี อย. มอก สินค้ามี บรรจุภัณ์ที่ได้แสดงออกรายละเอียดสินค้าอย่าง ชัดเจน มาตรฐานคุณภาพใกล้เคียงกับตราผู้ผลิต สินค้ามีความเหมาะสมกับราคา ช่องทางการจัด จำหน่ายมีความสะดวกและมีการจัดระบบตกแต่ง สวยงาม มีการลดแลกแจกแถมทางร้านมีการจัดทำ แคตตาล็อกและโฆษณา ร้านมีเว็บไซต์

3. จากการศึกษาปัจจัยส่วนประสมการตลาด ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา และการส่งเสริม การขายมีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าเฮ้าส์แบรสด์ ของผู้บริโภคในระดับมาก โดยด้านราคา ให้ความ สำคัญมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริม การตลาด ตามลำดับ และยังสอดคล้องกับงานวิจัย ของประภา เมืองมนตรี (2550) ที่ได้ศึกษา เรื่องพฤติกรรมการซื้อ ปัญหาและส่วนประสม ทางการตลาดของสินค้าเฮาส์แบรนด์ที่ผู้บริโภคต้องการ

พบว่า ด้านผลิตภัณฑ์ ผู้บริโภคให้ความสำคัญต่อ การระบุวันที่ผลิตและวันหมดอายุชัดเจนมากที่สุด ด้านราคา ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับการมีป่ายบอก ราคาสินค้าอย่างชัดเจนมากที่สุด ด้านสถานที่ ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับการจัดเรียงสินค้าเป็น หมวดหมู่ง่ายในการค้นหามากที่สุด และด้านการ ส่งเสริมการตลาด ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับการ มีโฆษณาในใบปลิว แผ่นพับ เพื่อแจ้งข่าวสารของ สินค้าเฮาส์แบรนด์ อยู่ในระดับมาก ดังนั้นปัจจัยส่วน บุคคลเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการ ชื้อของผู้บริโภค โดยปัจจัยส่วน บุคคลที่แตกต่าง กันเป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลให้พฤติกรรมการบริโภค แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นสถานภาพทางสังคม สิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ เป็นต้น ซึ่งจะส่งผลต่อ พฤติกรรมการตัดสินใจของผู้ซื้อที่ได้รับอิทธิพลจาก ลักษณะส่วนบุคคลของคนทางด้านต่างๆ

4. จากการศึกษาปัจจัยส่วนประสมการ ตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าเอ้าส์แบรนด์ ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริโภค ให้ความสำคัญกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ในระดับมาก ซึ่งให้ความสำคัญในด้านราคา ด้าน ผลิตภัณฑ์ ด้านการจัดจำหน่าย และด้านส่งเสริม การตลาด ตามลำดับ โดยจากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดเกือบทุกด้าน มีผลต่อการตัดสินใจชื้อของผู้บริโภค ได้แก่ ด้านราคา ด้านผลิตภัณฑ์ และด้านส่งเสริมการตลาด ซึ่งมี ความสอดคล้องกับงานวิจัยของจินดา สธนกุลพานิช (2553) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมในการบริโภคเฮ้าส์แบรนด์: กรณีศึกษา ห้างสรรพสินค้าเทสโก้โลตัส ในเขตลาดพร้าว พบว่า พฤติกรรมการซื้อสินค้าเฮ้าส์แบรนด์ของ ผู้บริโภคส่วนใหญ่ซื้อสินค้าเฮ้าส์แบรนด์เพราะราคา ถูกว่าสินค้าทั่วไป การรู้จักตราสินค้าจากการเห็น -ตราสินค้าบนชั้นวางสินค้า ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อ การซื้อสินค้าเฮ้าส์แบรนด์ คือ ด้านสินค้า ด้านราคา ด้านสถานที่การจัดจำหน่าย ด้านส่งเสริมการตลาด อยู่ในระดับมาก โดยผู้บริโภคที่มีอายุต่างกันมีผลต่อ การตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าด้านผลิตภัณฑ์ และราคา แตกต่างกัน ส่วนอาชีพที่แตกต่างกันมีผลต่อ การตัดสินใจซื้อสินค้าด้านผลิตภัณฑ์ ทางด้านการ ศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อ การตัดสินใจซื้อสินค้า ด้านผลิตภัณฑ์และราคาส่วนทางด้านรายได้ที่แตก ต่างกันมีผลต่อ การตัดสินใจซื้อสินค้าด้านสถานที่ และการส่งเสริมทางการตลาดและยังสอดคล้องกับ การศึกษาของศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2552) ที่พบว่า ส่วนประสมทางการตลาด เป็นกิจกรรม ที่สนองต่อความต้องการของลูกค้า เพื่อสร้างความ พึงพอใจสูงสุดแก่ลูกค้า เป็นกลยุทธ์การตลาด ที่ทำการคัดเลือกตลาดเป้าหมายการตั้งวัตถุประสงค์ และพัฒนาส่วนประสมทางการตลาด เพื่อตอบสนอง ความต้องการของลูกค้าเป้าหมาย หรือเป็นกุญแจ ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จก็คือต้องทำความเข้าใจ พฤติกรรมผู้บริโภค โดยผลจากการศึกษาแสดง ให้เห็นว่า ผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วน ประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้า ในระดับมากจะมีพฤติกรรมในการตัดสินใจซื้อ จากผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสม การตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าในระดับ น้อยกว่า

ข้อเสนอแนะ

- ข้อเสนอแนะผู้ประกอบการควรให้ความ สำคัญด้าน ดังต่อไปนี้
- 1.1 ในเรื่องการบรรจุหีบห่อที่มีคุณภาพ และสินค้ามีคุณภาพเมื่อเปรียบเทียบกับตราสินค้า อื่นๆ และมีความหลากหลายมีขนาดบรรจุหีบห่อ หลายขนาดให้เลือก การมีบรรจุภัณฑ์ที่สวยงาม มีฉลากสินค้าให้ข้อมูลครบถ้วนซึ่งผู้บริโภคจะอ่าน

และได้รับข้อมูลจากฉลากของผลิตภัณฑ์และทำการ ตัดสินใจเลือกซื้อได้ง่ายขึ้น

ทั้งนี้ ผลการศึกษายังพบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบ แบบสอบถามเป็นครอบครัวใหม่มีจำนวนสมาชิก ในครอบครัวอยู่ระหว่าง 4-5 คน และเลือกซื้อสินค้า อุปโภค บริโภค (ผงซักฟอก กระดาษชำระ น้ำปลา เป็นต้น) ผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญในการ เพิ่มขนาดของผลิตภัณฑ์ให้เหมาะสมกับครอบครัว ที่มีขนาดใหญ่ เป็นต้น

- 1.2 การกำหนดราคาสินค้าให้ย่อมเยา กว่าตราของผู้ผลิตและดูคุ้มค่า ดึงดูดใจผู้ซื้อนอก เหนือจากในการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ให้เกิดความพึ่งพอใจสูงสุด
- 1.3 มีการจัดสินค้าให้เป็นหมวดหมู่ หยิบหรือเลือกซื้อได้ง่าย มีวางจำหน่ายในสาขาใกล้ ที่พักอาศัย หาซื้อได้สะดวก มีการจัดวางบนชั้นวาง อย่างสม่ำเสมอ มองเห็นชัดเจน โดดเด่น สะดุดตา การจัดวางสินค้าง่ายต่อการเลือกซื้อ การจัดหมวด หมู่สินค้าเป็นระเบียบ ง่ายต่อการซื้อหา การติดป้าย ราคามองเห็นได้ชัดเจน เป็นต้น
- 1.4 ทำการโฆษณาผ่านสื่อแผ่นพับ ใบปลิว มีการกำหนดให้สิทธิพิเศษสำหรับสมาชิก เช่น เมื่อซื้อสินค้าผ่านบัตรสมาชิกจะได้รับส่วนลด และมีการรับประกันสินค้าโดยสามารถเปลี่ยนสินค้า หรือได้รับเงินคืน และการจัดโปรโมชั่นพิเศษสำหรับ ลูกค้า เช่น การจัดรายการพิเศษ ซื้อ 2 ชิ้น แถม 1 ชิ้น เป็นต้นเพราะจากผลการวิจัยผู้ซื้อส่วน ใหญ่เป็นครอบครัวใหญ่ต้องการสินค้าจำนวนมาก

ที่มีราคาถูก และมีของแถม นอกจากนี้ยังควรทำการ โฆษณาผ่านสื่อที่ติด ณ ชั้นวางสินค้า เป็นต้น

- 2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
- 2.1 การศึกษาครั้งต่อไปผู้วิจัยได้เสนอ แนะให้มีการศึกษาความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์หรือ สินค้าเฮาส์แบรนด์ เพื่อทราบความพึงพอใจต่อ ผลิตภัณฑ์หรือสินค้าเฮาส์แบรนด์ ดังกล่าว และนำ ผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา วางแผนการตลาดของธุรกิจ ร้านซุปเปอร์มาร์เก็ต ต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
- 2.2 การศึกษาครั้งต่อไปควรทำการ ศึกษาการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์หรือสินค้า เฮาส์แบรนด์เชิงเปรียบเทียบกับตราของผู้ผลิตของ ยี่ห้อต่างๆ เพื่อให้ได้รับข้อมูลที่หลากหลายจาก ลูกค้าและมีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจชื้อ ผลิตภัณฑ์หรือสินค้าเฮาส์แบรนด์แต่ละประเภท ตราสินค้าอย่างไร เพื่อผลการศึกษาจะใช้เป็น ประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ต่อไป 2.3 ควรศึกษาเชิงคุณภาพ โดยสุ่มสัมภาษณ์เจาะจง กลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกค้าที่มีความจงรักภัคดีต่อ ผลิตภัณฑ์หรือสินค้าเฮาส์แบรนด์โดยเป็นลูกค้าที่ใช้ ผลิตภัณฑ์หรือสินค้าเฮาส์แบรนด์ต่อเนื่องมากกว่า 5 ปี ขึ้นไป เพื่อจะได้ข้อมูลในเชิงลึก สามารถนำ มากำหนดกลยุทธ์ในการทำการตลาดที่สามารถ ตอบสนองความต้องการของลูกค้าที่มีเชื่อมั่น ในผลิตภัณฑ์และการบริการของธุรกิจมากยิ่งขึ้น
- 2.4 ควรศึกษาพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือ จากกรุงเทพมหานคร

บรรณานุกรม

การจัดการ. (2552). **เฮ้าส์แบรนด์เขย่าบัลลังแบรนด์หลักทุบคลาดกระจาย**. [ออนไลน์].

ฐิติพร จาตุรวงศ์. (2551). **เจาะธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่** (Inside Modern Trade). กรุงเทพฯ: นำอักษรการพิมพ์.

ธนิชชา เกิดชัยภูมิ. (2549). **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าจากธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ ซูเปอร์เซ็นเตอร์และไฮเปอร์มาร์เก็ตในสมุทรปรากา**ร. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

ประภา เมืองมนตรี. (2550). การศึกษาพฤติกรรมการซื้อ ปัญหา และส่วนประสมทางการตลาด ของสินค้าเฮ้าส์แบรนด์ ที่ผู้บริโภคต้องการ. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

์ ศูนย์วิจัย ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน). (2549). **การขยายตัวของดิสเคานท์สโตร์.** [ออนไลน์]. ์ ศันสนีย์ สุวภิญโญภาส. (2549). **ปัจจัยที่มีผลต่อการซื้อของผู้บริโภคของสินค้าเฮ้าส์แบรนด์ ตราเทสโก้ในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2550). **การจัดการพฤติกรรมองค์กร.** กรุงเทพฯ: ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์. ์ ศูนย์วิจัยกสิกรไทย.ฐานเศรษฐกิจ. (2554). **ค้าปลีก 54 จับตาความเสี่ยงเงินเฟ้อ การเมือง.** [ออนไลน์]. สุจินดา บุญทวี. (2552). **พฤติกรรมการซื้อสินค้าเฮาส์แบรนด์และสินค้าไพรเวทแบรนด์ในเขต กรุงเทพมหานคร.** งานวิจัย สถาบันรัชต์ภาค.

Kotler, P. (2007). Marketing Management. New Jersey: Prentice-Hall.